

Bài Ba

**Kinh Nghiệm Christ Là Sự Sống
Được Mô Tả Trong Sáng Thế Ký Chương 1**

Đọc Kinh Thánh: Sáng. 1:1-31

- I. Linh, lời, và sự sáng là những công cụ Đức Chúa Trời dùng để sản sinh sự sống vào ngày thứ nhất của sự phục hồi và sáng tạo thêm của Ngài nhằm hoàn thành mục đích của Ngài; Linh, lời và sự sáng đều thuộc về sự sống—Sáng. 1:1-5; La. 8:2; Phil. 2:16; Gi. 8:12b:**
- A. Christ như Linh là thực tại của Đức Chúa Trời—La. 8:9-10; 2 Cô. 3:17; Gi. 16:13-15:
1. Linh của Đức Chúa Trời, là Linh sự sống (La. 8:2), đến áp ủ trên những dòng nước sự chết để sản sinh sự sống, đặc biệt là con người, cho mục đích của Đức Chúa Trời (Sáng. 1:2; 2:7; 1:26).
 2. Trong kinh nghiệm thuộc linh, sự đến của Linh là đòi hỏi đầu tiên để sản sinh sự sống—Gi. 6:63a; 16:8-11.
- B. Christ như lời là sự phát ngôn của Đức Chúa Trời—Gi. 1:1; Hê. 1:2:
1. Sau sự áp ủ của Linh, lời của Đức Chúa Trời đến đem sự sáng đến—Sáng. 1:3; 2 Cô. 4:6; đc. Thi. 119:105, 130.
 2. Trong kinh nghiệm thuộc linh, sự đến của lời là đòi hỏi thứ hai để sản sinh sự sống—Gi. 5:24; 6:63b.
- C. Christ như sự sáng là sự chiếu sáng của Đức Chúa Trời (Sáng. 1:3-5; Gi. 1:1, 4-5; 8:12a; 9:5); trong kinh nghiệm thuộc linh, sự đến của ánh sáng là đòi hỏi thứ ba để sản sinh sự sống (Mat. 4:13-16; Gi. 1:1-13).
- D. Sự phân rẽ giữa sự sáng và tối tăm với mục đích phân biệt ngày với đêm là đòi hỏi thứ tư để sản sinh sự sống—Sáng. 1:4-5; 2 Cô. 6:14b.
- II. Phân rẽ nước (ở trên khoảng không và ở dưới khoảng không) bằng cách tạo nên một khoảng không ở giữa chúng vào ngày thứ hai, theo cách thuộc linh là tượng trưng cho phân rẽ những điều thuộc trời ra khỏi những điều thuộc đất qua công tác của thập tự giá, đó là đòi hỏi thứ năm để sản sinh sự sống—Sáng. 1:6-8; Côi. 3:1-3; Hê. 4:12.**
- III. Sự lộ ra của đất khô là đòi hỏi thứ sáu để sản sinh sự sống; điều này diễn ra vào ngày thứ ba, tương ứng với ngày phục sinh—Sáng. 1:9-13; 1 Cô. 15:4:**

- A. Trong Kinh Thánh, biển tiêu biểu cho sự chết và đất tiêu biểu cho Đấng Christ là nguồn sản sinh sự sống; sau khi đất hiện ra, mỗi loại sự sống – sự sống thực vật, sự sống động vật, và ngay cả sự sống con người – đều ra từ đất (Sáng. 1:11-12, 24-27; 2:7); điều này cho thấy rằng sự sống thần thượng với mọi sự phong phú của sự sống ấy đều đến từ Christ.
- B. Vào ngày thứ ba, Christ ra khỏi sự chết vào trong sự phục sinh để sản sinh sự sống nhằm cấu tạo nên Hội thánh—Gi. 12:24; 1 Phi. 1:3.
- C. Phân rã đất ra khỏi nước nghĩa là phân rã sự sống ra khỏi sự chết; từ ngày thứ hai (Sáng. 1:6-7) Đức Chúa Trời bắt đầu hành động để giam giữ và hạn chế nước sự chết bao phủ đất (đc. Giê. 5:22):
1. Cuối cùng, khi công tác của Đức Chúa Trời được hoàn tất, trong trời mới đất mới sẽ không còn biển nữa—Khải. 21:1, xem chú thích 3, RcV.
 2. Hơn nữa, trong Giê-ru-sa-lem Mới sẽ không còn ban đêm—c. 25, xem chú thích 2..
 3. Điều này nghĩa là cả sự chết và sự tối tăm đều sẽ bị kết liễu.
- D. Sự sống thực vật là dạng sự sống thấp nhất, một sự sống không có ý thức, tương ứng với giai đoạn đầu của sự sống thần thượng trong một tín đồ mới được tái sinh—Sáng 1:11; đc. 1 Cô. 3:6:
1. Sự đa dạng không kể xiết của sự sống thực vật là hình bóng cho sự biểu lộ giàu có về những phong phú không dò lường được của sự sống Đấng Christ, trong vẻ đẹp của chúng đối với cách nhìn của con người (Sáng. 2:9), trong hương thơm của chúng (Nhã. 1:12-13), cũng như trong việc chúng nuôi dưỡng con người và các động vật (Sáng. 1:29-30).
 2. Các loài cây (Sáng. 2:9; Xuất. 15:23-25; Nhã. 2:3; 5:15; Ês. 11:1; Gi. 15:1; Khải. 22:2), hoa (Nhã. 1:14), cùng những loại hạt làm thức ăn cho con người (Gi. 6:9, 13) và làm của lễ dâng cho Đức Chúa Trời (Lê. 2:1-3, 14) đều là hình bóng về Đấng Christ.
- IV. Các vì sáng xuất hiện vào ngày thứ tư là sự đòi hỏi thứ bảy vì sự sống sản sinh để sinh ra những dạng sự sống cao hơn—Sáng. 1:14-19:**
- A. Theo khai thị của cả Kinh Thánh, sự sáng là vì sự sống; sự sáng và sự sống luôn đi chung với nhau (Thi. 36:9; Mat. 4:16; Gi. 1:4; 8:12; 1 Gi. 1:1-7).
- B. Sự sống tùy thuộc vào sự sáng, và sự sáng càng cao thì sự sống càng cao:

1. Sự sáng không rõ ràng của ngày thứ nhất (Sáng. 1:3) đủ để sản sinh các dạng sự sống thấp nhất; sự sáng vững chắc hơn và rõ ràng hơn (từ các vì sáng – mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao (c. 16; Thi. 136:7-9)—vào ngày thứ tư là cần thiết để sản sinh các dạng sự sống cao hơn, bao gồm cả sự sống con người.
 2. Điều này tượng trưng cho sự tái sinh thuộc linh của chúng ta, sự sáng của “ngày thứ nhất” thì đủ, nhưng để lớn lên trong sự sống thần thượng đến sự trưởng thành thì sự sáng nhiều hơn và mạnh mẽ hơn, tức sự sáng của “ngày thứ tư”, là cần thiết.
 3. Các vì sáng để tỏ ra những dấu hiệu, mùa, ngày và năm (Sáng 1:14), tất cả đều là bóng của Đấng Christ—Côl. 2:16-17.
- C. Mặt trời (Thi. 136:8) tượng trưng cho Đấng Christ (Ma. 4:2; Lu. 1:78-79; Mat. 4:16; Êph. 5:14); các thánh đồ đặc thánh cũng được Chúa Jesus ví như mặt trời (Mat. 13:43).
- D. Mặt trăng (Thi. 136:9) có thể xem như một hình bóng về Hội thánh, Vợ của Đấng Christ (đc. Sáng. 37:9; Nhã. 6:10):
1. Mặt trăng không có ánh sáng của chính nó nhưng chiếu sáng vào ban đêm và phản chiếu ánh sáng của mặt trời.
 2. Cũng vậy, Hội thánh chiếu sáng trong đêm tối của thời đại Hội thánh bằng cách phản chiếu ánh sáng thần thượng của Đấng Christ—2 Cô. 3:18; đc. Phil. 2:15.
- E. Các ngôi sao trước hết tượng trưng cho Đấng Christ, sau đó tượng trưng cho những thánh đồ đặc thánh—Dân. 24:17; 2 Phi. 1:19; Khải. 22:16; Đa. 12:3:
1. Mặc dù Đấng Christ là mặt trời thật, nhưng Ngài không hiện ra như mặt trời trong suốt thời đại đêm tối hiện tại; trái lại, Ngài chiếu sáng như sao mai rực sáng—Khải 22:16.
 2. Các ngôi sao cũng tượng trưng cho những thánh đồ đặc thánh—Đa. 12:3; đc. Khải. 1:20.
 3. Cần có ánh sáng từ các ngôi sao đặc biệt là khi trăng khuyết; cũng vậy, cần có sự chiếu sáng của các thánh đồ đặc thánh như các ngôi sao trên trời đặc biệt là trong thời điểm suy thoái của Hội thánh—Khải. 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 20-21.
- F. Sự cai trị của các vì sáng ngày-thứ-tư cũng làm mạnh mẽ sự phân rẽ sự sáng ra khỏi sự tối trong Sáng Thế Ký 1:4; cả hai đều là những yêu cầu cho sự lớn lên trong sự sống.
- V. Các sinh vật trong nước và trên không được sản sinh vào ngày thứ năm—Sáng. 1:20-23:**
- A. Đây là sự sống động vật có ý thức thấp nhất, tương ứng với bước thứ nhất trong sự lớn lên trong sự sống của tín đồ—đc. 1 Gi. 2:13:

1. Sự sống động vật trong biển là hình bóng cho các sự phong phú của sự sống Đấng Christ trong quyền năng đắc thắng sự chết (được tượng trưng bởi nước muối) trong nếp sống của Ngài; như cá có thể sống trong nước muối mà không trở nên mặn, thì Christ và tín đồ Ngài, tức những người có sự sống thần thượng, cũng có thể sống trong thế giới của Sa-tan mà không bị “nhiễm mặn” bởi sự hư hoại của thế giới—đc. Gi. 14:30; 17:15-16.
 2. Sự sống động vật trong biển cũng cho thấy các sự phong phú của sự sống Đấng Christ trong việc nuôi con người bằng các sự phong phú của Ngài—6:9a; 21:9.
- B. Sự sống của chim cao hơn sự sống của cá; cá có thể sống trong những dòng nước sự chết, nhưng chim có thể vượt trên chúng:
1. Bằng cách lớn lên thêm nữa trong sự sống thần thượng, tín đồ có thể vượt trên mọi chương ngại thuộc đất này—Ês. 40:31.
 2. Sự sống của chim là hình bóng cho các sự phong phú của sự sống Đấng Christ như được thấy trong việc Ngài là chim ưng để đưa dân được chuộc của Đức Chúa Trời tới đích điếm của Ngài (Xuất. 19:4; Phục. 32:11-12; Khải. 12:14) trong việc Ngài là các chim cu và bò câu để dâng cho Đức Chúa Trời vì những tội phạm của dân Đức Chúa Trời (Lê. 1:14; 5:7).

VI. Các sinh vật trên đất được sản sinh vào ngày thứ sáu—Sáng. 1:24-31:

- A. Có ý thức cao hơn sự sống của cá và chim trời, sự sống của gia súc và động vật trên đất là một sự sống cao hơn, một sự sống có thể hoàn thành điều gì đó trên đất:
1. Các động vật và gia súc trên đất làm hình bóng cho các sự phong phú của sự sống Đấng Christ, như đã thấy trong Christ là sự tử chinh phục (Khải. 5:5) để chiến đấu với kẻ thù của Đức Chúa Trời, như đã thấy trong Christ là chiên và bò dâng lên cho Đức Chúa Trời để hoàn thành sự cứu chuộc trọn vẹn của Đức Chúa Trời (Lê. 1:2-3, 10; 3:1, 6, 12; 4:3; 5:6; Gi. 1:29; 1 Phi. 1:19; Khải. 5:6-9), và như việc Ngài là bò để gánh vác trách nhiệm và trung tín lao tác hầu hoàn thành ý chỉ của Đức Chúa Trời (Mat. 20:28; Gi. 5:17; 6:38).
 2. Nhờ sự lớn lên thêm nữa trong sự sống thần thượng, tín đồ trong Christ có thể sống trên đất một đời sống có ích cho việc hoàn thành ý chỉ của Đức Chúa Trời—đc. La. 5:17; 1 Cô. 3:2; Ga. 6:2; 1 Cô. 15:10, 58.
- B. Sự sống con người là sự sống thọ tạo cao nhất, tức sự sống có thể biểu lộ Đức Chúa Trời trong hình ảnh và hình trạng của Ngài và có thể vận dụng uy quyền thống trị cho Đức Chúa Trời:

1. A-đam, tức người thứ nhất, làm hình bóng cho Đấng Christ (La. 5:14; 1 Cô. 15:45, 47; Thi. 8:4-8; Hê. 2:6-9) là trung tâm cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời (Côl. 1:16-17), là Đầu của toàn cõi thọ tạo (c. 15) và Đầu của mọi người nam (1 Cô. 11:3), là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời trong hình ảnh và hình trạng của Ngài (Hê. 1:3; 2 Cô. 4:4; Côl. 1:15), và là đại diện của Đức Chúa Trời để cai trị muôn vật mà Đức Chúa Trời đã dựng nên (Thi. 8:6-8; Mat. 28:18).
2. Ý định của Đức Chúa Trời, rằng con người biểu lộ Đức Chúa Trời trong hình ảnh Ngài và đại diện Đức Chúa Trời bằng quyền thống trị của Ngài, không được hoàn thành trong A-đam là người thứ nhất (1 Cô. 15:45a), tức người cũ (La. 6:6), nhưng được hoàn thành trong Christ là người thứ hai (1 Cô. 15:47b), tức người mới (Êph. 2:15), gồm chính Christ là Đầu và Hội thánh là Thân thể Ngài (Êph. 1:22-23; 1 Cô. 12:12; Côl. 3:10-11).
3. Điều này được hoàn thành trọn vẹn trong các tín đồ đắc thắng, là những người sống Christ vì sự biểu lộ tập thể của Ngài (Phil. 1:19-26), họ sẽ có uy quyền trên các dân và cai trị như những người đồng làm vua với Đấng Christ trong thiên hi niên (Khải. 2:26-27; 20:4, 6).
4. Sau cùng, điều này sẽ được hoàn thành trong Giê-ru-sa-lem Mới, là điều sẽ biểu lộ hình ảnh Đức Chúa Trời, có sự vinh hiển Ngài và mang dáng vẻ của Ngài (4:3a; 21:11, 18a), cũng như vận dụng uy quyền thần thượng của Đức Chúa Trời để duy trì sự thống trị của Đức Chúa Trời trên cả vũ trụ cho đến đời đời (21:24; 22:5).